

J.C. Philpot over de instelling van het pascha

En gij zult Mij zoeken, en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart. Jeremia 29:13

Nadat de Heere onze zielen heeft levend gemaakt, gaan wij, om zo te spreken, onbezonnen voort, niet wetende, dat er een Jezus is. Wij menen, dat de weg ten leven is Gods geboden te houden; aan de Wet te gehoorzamen; ons van zonde te reinigen; ons leven te veranderen en algemene heiligheid in gedachten, woorden en daden aan te kweken; en zo gaan wij onbezonnen in de duisternis struikelende voort, en gedurende al die tijd gaan wij geen stap voorwaarts. Maar wanneer de Heere ons heeft laten voortgaan, ons vermoeiende om de deur te vinden en ons al dieper en dieper heeft laten zinken in de kuil van schuld en verderf, omdat wij gevoelen dat al onze pogingen om er ons uit te helpen ons slechts dieper en dieper deden vallen, en de Geest van God opent ons verstand en schenkt aan de ziel enige geestelijke ontdekking van de Heere Jezus, en maakt ons bekend dat er een Zaligmaker, een Middelaar, een weg ter ontkoming is – dan is het grote keerpunt in ons leven gekomen; de eerste opening in de vallei van Achor van de deur der hoop. En wanneer de ziel eenmaal gezien heeft, dat er een Jezus is en eenmaal in zekere mate de kracht gevoeld heeft zijner opstanding, gaat zij nergens anders meer heen om vergeving, rechtvaardigmaking en verlossing. Wanneer de Geest Gods met kracht in zijn geweten begint te verklaren, dat er een Jezus is, dat Hij is de enige Middelaar; dat de Zone Gods is nedergedaald en een heilige menselijke natuur heeft aangenomen in vereniging met zijn Goddelijke natuur, en dat Hij nu zit ter rechterhand des Vaders, is dit het eerste morgenrood; de dageraad der hoop; en op die heldere plaats vestigt de ziel haar verlangende ogen totdat de Zon der Gerechtigheid daar opgaat, genezing onder haar vleugelen met zich voerende. Het is een grote genade zich van alle vormen en ceremoniën af te keren, gelijk de schipbreukeling zich van zijn zinkend schip afkeert en uitziet naar de opkomende zon, om hem een weg tot ontkoming te wijzen, en hem aldus een straal van hoop te schenken.

Mijn hart zegt mij, o Heer, van uwentwege:
„Zoek door gebeên met ernst mijn aangezicht!”
Dat wil, dat zal ik doen: ik zoek de zegen
alleen bij U, o bron van troost en licht!